

Vzdignil je mamino glavico, pa mamica je imela oči zaprte in ko jo je izpustil, je klonila glava zopet v krilo.

Tedaj pa se ni mogel več premagati in je hudo zaplakal.

Mamica pa je dvignila glavico in se nasmejala:

»Ivanček, saj ne bom umrla, veš, danes je prvi april.«

»Mamica, jaz tudi ne!«

Objela ga je in stisnila ljubeče na prvi, in tudi Ivanček jo je potolažen objel.

»Ivanček, daj me tuškaj!«

To je cmoknilo, ko sta se poljubila, potem sta se pa oba vsa srečna smejala, in nobeden ni mislil več na smrt.

Pomlad.

1.

*Vetrič že mileje veje,
jasno zopet je nebo,
solnčni žarki že gorkeje
nam obsevajo zemljó.*

*Tihi log se spet oživlja,
ptičke glasno žvrgole,
vsa природа je že vstala,
zopet je veselo vse.*

*V gozdu brstje že poganja,
travniki spet zelene,
in po solnčnih pobočjih
prve cvetke že dehtë.*

*Srce, hiti v log zeleni,
tam raduj se tudi ti!
Vedi, da pomlad življenja
enkrat le zate žari!*

2.

*Zlati solnčni žarki
pesemce zbudijo,
ptičice že v gaju
zopet žvrgolijo.*

*Vso природo cvetje
pisano odeva,
v oživljenem gozdu
slavček spet prepeva.*

*Tudi jaz zdaj ustanem,
v bujni log hitim,
dvojne se pomladi
srčno veselim.*

Arko.

